

вісімнадцять тисяч рубрів.

"Дальше, прислуйте конечно царя, чтобы сейчас казав увільнити Поленова, Левицкого і паню Еріх, яких арештовано в Витебску. Если найдено які папері коло них, то нехай їм звернуть. Документи сховані певно або в Очотнім Банку, Гевске, або в Лампе. Дістаньте їх, бо в них є річи, які оскаржилиб С. (Штірмера) і В. (Айну Вірубову.) Слідство зглядом сих осіб треба сейчас застановити, а тих, що її арештували усунути з урядів. За се дістане особну надгороду." — С. - 70."

Діставши сі припорушення, Распутін взяв ся сейчас до діла. Другої днини він був у царя і казав, що мав в ночи "відізнє", що в Витебску нежичливий говернор фалшиво оскаржив і арештував троє люднй ширнх патріотів Поленова, Левицкого і паню Еріх. Всі троє увільнив цар телеграфічно, а говернора нагнав з уряду.

В кілька днів пізнійше їхав генерал Брусілов до Петрограду на конференцію з міністром війни. В тім самім потягу їхав і жовіір Калтчак. На нещастє каву з отруєю випив не Брусілов, а майор Добровольский, який і помер загадочно смертю чотири дні пізнійше.

В десять днів скоїлось нещастє і Корніловн. Жовіір, який не мав ніякої причини бутн блнзько генерала, буцім припадково пустив з рук гранат, який на місци убив коня, але Корнілов остав живий, зраний лиш над лівим оком. Кождий вірив, що то припадок.

За сим дістав Распутін замітне письмо з Берліна:

"Меморандум 26874. 327.

"Ч. 70 посилає до вас сестру Молфету, норсу італійского Червоного Хреста. Еї номер буде 168. З Берліна вніжджає на 3. с. м. і поїде через Готенбург. Просимо поінформувати П. (Протопопова) і зажалати, чтобы дав їй охоронні листи і потрібні пашпорта. Она буде перебувати в домі Б. (Буков, кожухар на Верейская, німецкий агент).

Еї задачою буде поознакомитись з молодим адвокатом Александром Кереньским. Се собі ще звичайний чоловік, але ми віримо, що в будуччині він може мати великий вплив і шкодити нам. Пані 168 буде підкуплювати его, а відтак наробить